Štev. 32. V Trstu, v četrtek, 1. februarja 1917 Letnik XLI.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge s omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančišk Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.—
Za pol leta . . . . . „ 12.—
za tri mesece . . . . . „ 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . „ 5.20
za pol leta . . . . . „ 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti" — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 841.652

Pregled najnovejših dogodkov.

Napoved poostritve podvodniške vojne z današnjim dnem.

Rusko-romunska bojišča. — Ob izlivu Sereta Turki odbijli močne napade ruskih izvidnih čet. V odseku Mestecanesti Rusi zavzeli neko naše oporišče. — Ob reki Ai zavzeli Nemci eno rusko postojanko, ujeli 900 mož in uplenili 15 strojnic.

Na ostalih bojiščih razven topovskih bojev nobenih posebnih dogodkov.

Razno. — Nota Nemčije glede izrabljanja lazaretnih ladij pri sovražnikih v vojne svrhe. — Bethmann-Hollweg napoveduje brezobziren boj kot odgovor na sramotni namislek entente.

Avstrijsko uradno poročilo.

DUNAJ, 31. (Kor.) Uradno se razglaša: 31. januarja 1917.

Vzhodno bojišče. — Mackensenova armada: Osmanske čete so v bližini Sereta odbile močne ruske pozvedovalne čete. — Fronta nadvojvode Jožefa: V odseku Mestecanesti so Rusi zopet pričeli napadati. Dva napada sta bila takoj odbita, pri tretjem smo izgubili neko oporišče južno ceste v Valeputno. — Fronta princa Leopolda Bav.: Južno Pripjata nobenih posebnih dogodkov.

Italijansko in jugovzhodno bojišče. — Nezpremenjeno.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 31. (Kor.) Veliki glavni stan, 31. januarja 1917.

Zapadno bojišče. — Hud mraz in sneževje sta ovirala bojno delovanje. Na lotarinski meji pri Leintrey je bil opoldne topovski boj močen. Zvečer so Francozi napadli del naših postojank. Bili so odbiti.

Vzhodno bojišče. — Fronta princa Leopolda Bav.: Na zapadnem bregu Ae so zavzele nemške čete neko rusko postojanko in odbile v njej več močnih protinapadov; 14 oficirjev in 900 mož je bilo ujetih in uplenjenih 15 strojnih pušk. — Fronta nadvojvode Jožefa: Po srditem ognju so Rusi večkrat napadli postojanke ob cesti v Valeputno. Dva močna napada sta se izjalovila, pri tretjem se je enemu ruskih oddelkov posrečilo zasesti neko oporišče. — Mackensenova armada: V bližini Donave so se pojavili močni sovražni pozvedovalni oddelki, ki pa so jih otomanske čete pognale nazaj.

Macedonska fronta. — Izvidniki so pripeljali z nekega sunka v kolenu Černe več Italijanov.

Prvi generalni kvartirmojster:
pl. Ludendorff.

Bolgarsko uradno poročilo.

SOFIJA, 30. (Kor.) Macedonska fronta: Le v posameznih odsekih fronte slaboten topovski ogenj. Vrh tega severozapadno Bitovlja, v ozemlju Moglenice in v dolini Vardarja streljanje pehote, strojnic in minov. Južno Seresa patrulni boji. — Romunska fronta: Nič važnega.

Turško uradno poročilo.

CARIGRAD, 30. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Fronta ob Tigrisu: Naši hrabri pozvedovalni oddelki, ki so bili pomaknjeni naprej pred našo postojanko pri Felahie, so prodrli v drugo z zicami prepreženo sovražno črto in uničili dele ovir in telefonske naprave sovražnika. Tekom dne 25. t. m. izvršenega protinapada smo uplenili 3 mitraljeze in 12 strojnih pušk. V noči na 29. t. m. se je vršilo južno Tigrisa živahno obojestransko topovsko in pehotno streljanje. Dne 29. t. m. dopoldne je sovražnik srdito obstreljeval naše postojanke pri Felahie; mi smo krepko odgovarjali. Slabi napadni poizkusi sovražnika se niso mogli razviti. — Perzijska fronta: Naše čete so zasedle Tiz Abad. Konjenica nadaljuje zasledovanje sovražnika, ki se umika izpred Devlet Abada in se bliža Sultan Abadu. — Gališka fronta: Dne 28. t. m. so Rusi večkrat zaporedoma s premočjo napadli postojanke našega pelega armadnega zbora. Vsi njihovi napadi so bili odbiti z velikimi izgubami za sovražnika. Le v enem samem oddelku naše postojanke so se Rusi zamogli vzdržati. Toda tudi ta je bil zopet zavzet s takojšnjim protinapadom naših, ki so prodrli do druge črte sovražnika. Proti večeru so se naše čete v smislu ukaza vrnile v stare postojanke in privedle s seboj več ujetnikov. — Na ostalih frontah nobenega važnega dogodka.

Napoved poostritve podvodniške vojne.

DUNAJ, 31. (Kor.) Vsled osorne odklonitve mirovne ponudbe osrednjih vlasti po nasprotnikih in v očigled vsled tega nastale potrebe, da se nadaljuje vojna s pomnoženo silo, je avstro-ogrska vlada sporazumno z berolinskim kabinetom sklenila, da prične dne 1. februarja 1917 podvodniško vojno v poostreni obliki in da hoče znotraj določenih zapornih vodovij krog Velike Britanije, Francije in Španije kakor tudi v vzhodnem Sredozemskem morju preprečiti vsak promet po morju. Tozadevna nota na vse nevtralne države izvaja, da so Avstrija in njeni zavezniki, ki so v obrambo lastnega obstoja in življenjskih interesov avgusta 1914 sprejeli vsiljeni jim boj, izvojevali v 30 vojnih mesecih tolike uspehe, da so osvojevalni načrti sovražnikov uničeni in da smatrajo Avstrija in njeni zavezniki svoje čisto defenzivne namene kot dosežene. To zmerno spoznanje in pa želja, da se prepreči nadaljno nepotrebno prelivanje krvi, sta dozorela mirovno ponudbo štirih zveznih vlasti. Toda nasprotniki so v blodnji, da bodo vendar še zamogli izpremeniti usodo sebi v prileg in nas uničiti, osorno odklonili to ponudbo in stavili za mir zahteve, ki imajo za pogoj popolno podvrženje štirih zveznih vlasti in za cilj njihovo uničenje. Bog in svet sta priča, kdo je odgovoren za nadaljevanje vojne. Proti nameri nasprotnikov, da se porazi armade Avstrije in njenih zaveznikov, uniči njihova brodovja in sestrada njihova prebivalstva, je treba nadaljevati boj na suhem in na morju z vsem, tudi najstrožjim orožjem. Le povišano uporabljanje vseh vojnih sredstev zamore skrajšati vojno. Nasprotniki so se že dosedaj trudili, da preprečijo pomorski promet Avstro-Ogrske in njenih zaveznikov in jim odrežejo vsak dovoz. Kakor po drugih morjih, tako so tudi v Adriji torpedirali celo bolnišniške ladje kakor tudi neoborožene osebne parnike brez vsakega svarila. Avstro-Ogrska in njeni zavezniki se bodo odsedaj naprej posluževali iste metode, s tem da bodo Veliko Britanijo, Francijo in Italijo odrezali od vsakega pomorskega prometa in preprečevali v to svrho od 1. februarja 1917 dalje znotraj določenega zapornega vodovja z vsemi sredstvi vsak promet z ladjami. Nota označuje na podlagi priloženih zemljevidov natančno zaporna vodovja krog Velike Britanije, Francije in Italije in v vzhodnem Sredozemskem morju, kjer se bo od 1. februarja 1917 dalje nastopalo proti vsakemu pomorskemu prometu brez izjeme z vsemi sredstvi in izjavlja, da bi nevtralne ladje, ki bi vozile po tem vodovju, storile to le na lastno nevarnost. Čeprav je poskrbljeno, da se bo nevtralnim ladjam, ki bi dne 1. februarja na potu v pristanišča zapornega ozemlja prišla v bližino tega vodovja, tekom določenega roka prizaneslo, vendar se nasvetuje nujno, da se jih z vsemi razpoložljivimi sredstvi posvari in spravi na druge poti. Nevtralne ladje, ki se nahajajo v pristaniščih zapornih vodovij, zamorejo z enako varnostjo še zapustiti zaporna vodovja, ako odpljujejo pred 5. februarjem in krenejo po najkrajši poti v prosto vodovje. Tudi ta sklep je ukrenila Avstro-Ogrska v nameri, da z uspešnimi vojnimi sredstvi skrajša vojno in pripravi pot miru, za katerega ima v nasprotju z nasprotniki pripravljene zmerne in od nikake uničevalne misli vodene pogoje, prejkoslej prežeta namere, da končni namen te vojne niso osvojitve, ampak prost in varen razvoj lastne in drugih držav. V zaupanju v priznano hrabrost in sposobnost svojih sil na suhem in na morju stopajo zvezne vlasti z bridko odločnostjo, pa tudi z zavestjo v predstoječo fazo boja, da bo končan isti z uspehom, ki bo definitivno odločil dolgoletno borbo in poplačal s tem življenjske in premoženjske žrtve. Ameriškemu veleposlaniku je bila izročena ta nota s pristavkom, v katerem se izjavlja, da je avstro-ogrska vlada pazljivo razmotrivala o vsebini pomembne in nravno jako resne poslanice predsednika Wilsona senatu. Ona se ne moti glede vzvišenega cilja, po katerem stremi Wilson, vendar pa mora konstatirati, da je njegova želja, da pripravi pot trajnemu miru, za sedaj že preprečena z odklonitvijo, ki jo je doživela mirovna ponudba Avstro-Ogrske in njenih zaveznikov po nasprotnikih.

Bethmann-Hollweg napoveduje brezobziren boj kot odgovor na sramotni namislek entente.

BEROLIN, 31. (Kor.) V seji glavnega odseka državnega zbora je opozoril državni kancelar na gladko in osorno odklonitev naše mirovne ponudbe od strani entente ter je izjavil, da bi pogoje entente mogel sprejeti samo popolnoma poražen narod. **Izzvani smo na boj do zadnjega. Mi sprejmemo provokacijo, zastavimo vse in bomo zmagali! S tem razvojem stvari je odločitev o vodstvu podvodniške vojne potisnjena v zadnji akutni štadij. Danes je prišel trenutek, ko z največjim izgledom na uspeh lahko tvegamo potjetje.** Državni kancelar opozarja na zelo bistveno zvišanje števila naših podvodnikov, na slabo svetovno žitno letino, ki postavlja že sedaj entento pred resne težkoče, na kritični položaj Italije in Francije glede vprašanja premoga ter na naraščanje sovražnikove stiske glede tovornega transporta. Vojni maršal Hindenburg je napram državnemu kancelarju naslednje označil položaj: Naša fronta stoji trdno na vseh straneh, imamo povsod potrebne rezerve, razpoloženje čet je zanesljivo, — **skupni vojaški položaj nam pripušča, da prevzamemo naše vse eventualne posledice neomejene podvodniške vojne. — Admiralni štab visokomorskega brodovja je trdno prepričan, da bo Anglija s tem vprašanjem privedena k miru.** Vodovje okrog Anglije, zapadne obali Francije in Italije je zaporno vodovje. Vsem nevtralnim deželam je za medsebojni promet izven zapornega vodovja puščena prosta pot. **Ameriki ponujamo kot leta 1915. pod gotovimi modaliteami zagotovljen osebni promet tudi z angleškimi pristanišči.** Državni kancelar je zaključil: **Ako sežemo sedaj po našem najboljšem in najostrejšem orožju, nas ne vodi nič drugega nego trdna volja, da pomagamo našemu narodu iz bede in sramote, ki so mu ju namenili naši sovražniki. Uspeh je v višjih rokah. Vse, kar zmore človeška moč, da ga izsilimo za našo domovino, se bo storilo.**

Nota Nemčije glede zloraabljanja lazaretnih ladij.

BEROLIN, 31. (Kor.) Wolffov urad poroča: Dne 29. januarja je bila ameriškemu in španskemu poslaniku za angleško in francosko vlado izročena spomenica nemške vlade, glasom katere sovražne vlade, posebno pa angleška, lazaretskih ladij že dolgo ne uporabljajo samo za ranjence, bolne in ponesrečence, ampak tudi za vojaške namene, čemer kršijo haaški dogovor o uporabi ženevske pogodbe v pomorski vojni. Spomenica ima v 23 prilogah majhen del nemški vladi predloženega materijala in zaključuje: Nemška vlada bi bila vsled kršenja pogodbe od strani sovražnika upravičena, da prezre v polnem obsegu pogodbo, kar pa iz človekoljubja opušča. Vendar pa nadaljnega prevažanja čet in municije v vojna ozemlja pod hinavsko krinko Rdečega križa ne more več pripuščati in izjavlja, da ne bo odsedaj naprej trpela več nobene sovražne lazaretne ladje v vodovju med črtama Flamborough Head in Tershelling in med Quessant in Lands Endom. Sovražne lazaretne ladje imajo prosto pot z zapadne in južne Francije proti zapadu.

Dogodki na morju.

PARIZ, 30. (Kor.) Večerno poročilo francoskega generalnega štaba vsebuje poročilo francoskega mornariškega ministra, glasom katerega je bila ladja »Admiral Magon«, last Združenih brodolastnikov, ki je v spremstvu enega rušilca peljala 900 mož v Solun, dne 25. t. m. torpedirana od nekega nemškega podvodnika. Potopila se je v 10 minutah. 809 mož sta rešila spremljajoči jo rušilec in na lice mesta naglo došli rušilec »Bombarde«. Večina žrtev je bila ubita vsled eksplozije.

LONDON, 31. (Kor.) Admiraliteta poroča: Sedaj je dognano, da je »Laurentic« zadela na mino in da ni bila potopljena od kakega nemškega podvodnika.

BELFAST, 31. (Kor.) Pomožna križarka »Laurentic« je v petek zjutraj kmalu po odhodu proti severni obali Irske zadela na mino. Imela je 475 mož posadke, izmed katerih je 160 mrtvih. Več kurjačev je bilo na mestu ubitih. Ladja se je potopila takoj, vendar pa se je posrečilo, spraviti še mnogo ranjencev v čolne. Dosedaj je bilo naplavljenih 100 zmrzlih trupel.

Letalsko delovanje na zapadu.

BEROLIN, 31. (Kor.) Wolffov urad poroča: Dne 29. t. m. je vladalo na vsej zapadni fronti živahno letalsko delovanje Nemcev. Podpirani po jasnem vremenu, so izvršili naši hrabri letalci mnogo daljnih poletov do morja. V pristaniščih Calais, Boulogne in Etaples so bile konštatirane številne ladje in živahen promet. Naši letalci so opazovali tudi železniški promet na angleški in francoski fronti. Z letalskimi opazovanji je bila izvedena velika množina važnih obstreljevanj. Za angleški dovoz tako važni kolodvor v Albertu smo obmetali z bombami za 500 kg in zmetali na četno taborišče zapadno Peronna z opazovanim dobrim uspehom za 550 kg bomb. Neko drugo naše letalsko brodovje je zmetalo skupno 1000 kg bomb na tovarne v Dombasle pri Nancy, ki izdeluje vojni materijal. Sovražni letalski napadi na Moryesi (?), Bapaume in St. Quentin so zahtevali več žrtev med francoskim prebivalstvom; ranjenih je bilo tudi par konj, sicer nobene škode.

Sovražna uradna poročila.

Italijansko uradno poročilo.

29. januarja 1917. — Na trentinski fronti običajno topovsko delovanje. Na julijski fronti je izvršil sovražnik manjše napade na naše črte jugovzhodno Gorice in na Krasu. Po kratkih, a živahnih akcijah je bil povsod odbit in je ostavil v naših rokah par ujetnikov.

Rusko uradno poročilo.

28. januarja 1917. — Južno Brodov je izvršil sovražnik protinapad, pri čemer je imel težke izgube in se je moral v neredu umakniti nazaj v strelske jarke. Severno Kirlibabe je bil napad sovražnika odbit. — Romunska fronta: Naši oddelki so izvršili na obeh straneh ceste Kimpolung—Jakobeni po topovski pripravi napad na fronti 3 vrst. Pripeljali so s seboj ujetnike in plen, čegar obseg še ni dognan.

29. januarja 1917. — V ozemlju Rige se je sovražnik omejil s streljanjem na naše jarke. Jugozapadno vasi Protutore (10 vrst južno Brezanov) so se naši oddelki v noči na 27. t. m. po bajonetnem boju polastili prve linije jarkov, kljub vrsti trdovratnih protinapadov Turkov, ki so bili pognani nazaj z velikimi izgubami. Uničili smo šest galerij min sovražnika, razrušili njegove jarke in se nato vrnili v izhodne jarke. Nato so Turki dvakrat napadli naš oddelek, a so bili pognani nazaj. Tekom polastitve jarkov sovražnika smo ujeli 1 oficirja in 28 turških vojakov. — Romunska fronta: Tekom boja dne 27. t. m. severovzhodno Jakobenov so ujeli naši oddelki 30 oficirjev in nad tisoč mož. — Kavkaška fronta: Nobene izpremembe.

Nameravan atentat na Lloyd Georgesa?

AMSTERDAM, 31. (Kor.) Glasom londonskih listov so bili včeraj tri sufražetke in neki moški z verskimi pomisleki aretirani pod obdolžitvijo, da so hoteli s strupom umoriti ministrskega predsednika. Vsi štirje aretiranci bodo danes predvedeni pred policijskega sodnika.

Vpoklic letnika 1918 na Francoskem.

BERN, 30. (Kor.) »Progres de Lyon« poroča iz Pariza, da je verjetno, da bo letnik 1918 vpoklican še tekom letošnje spomladi.

Hrvatski sabor.

ZAGREB, 30. (Kor.) Na dnevnem redu je bil zakonski načrt o postavitvi spomenika pok. vladarju Francu Jožefu I., ki je bil sprejet v splošnem in v podrobnostih.

Avstrijski problem.

Znani češki žurnalist in parlamentarni poročevalec v državnem zboru, cesarski svetnik Penížek — odlikovan po vladarju — je priobčil v »Wiener Rundschau« nastopna izvajanja:

Takoimenovano izločenje Galicije ni za sedaj nikakor aktuelno vprašanje. O tem vprašanju ni v cesarskem ročnem pismu nikakega govora istotako, kakor ne o izločenju gališko-poljskih poslancev iz avstrijskega parlamenta. Je to marveč le napoved promesa brez navedbe dneva žrebanja in dobitkov. Mora se vendar prej izdelati načrt, ki se predloži parlamentu, ki naj ga bi sprejel s **tričetrtinsko večino.**

Danes pa ne more nikdo reči, da-li se more sestaviti taka večina. To bo odvisno od vsebine in pa od tega, ali se to, kar se dovoljuje Galiciji, da tudi drugim kronovinam?! Ni lahko misliti, da bi n. pr. Tirolci dovolili Galiciji večjo izmero in da bi se sami zadovoljili z manjšo.

O učinkovanju na drugo polovico države naj ne govorimo tu, da-si bi bilo to neizogibno. Tudi naj ne govorimo o tem, da bi z drugačno uredbo Galicije nastopili pot do take grupacije dežel napram državi, ki bi jo mogli le pozdravljati vsi deželni avtonomisti, oziroma deželni federalisti.

Nemški nacijonalci so si priredili stvar kaj udobno. Računajo, da bi v poslanski zbornici odpadlo od 516 poslancev 106 galiških Slovanov, s čemer bi se razmerje moči premaknilo tako, da bi 250 Nemcev stalo nasproti nenemški manjšini! Na tem računu slone vse nade, pričakovanja in špekulacije nemških nacijonalcev. Simptoma, ki se pojavlja sedaj na nemškonacijonalni strani, naj ne zamolčimo. Vzbuja pomisleke in je karakterističen. V resnici čudno je, da se od te strani izločenje Galicije **ne zahteva v interesu države** in tudi ne v interesu dežele Galicije, **marveč le kot postulat enega dela enega negališkega naroda,** in to le iz egoističnega interesa, **iz pohlepnosti po gospodstvu in moči nemških nacijonalcev nasproti Čehom in Slovencem.** Izločenje Galicije, kakor si je predstavljajo in žele nemški nacijonalci, **naj bi bilo le sredstvo za njih namene in cilje.**

Da-li so tudi krščanski socijalci voljni sodelovati, tega nočem preiskovati. Eno pa morem reči, da bi se zrušila mnogokatera hiša iz kvart, kajti po vojni, v kateri so vsi narodi habsburške monarhije krvaveli in doprinašali žrtve, bi bila izročitev monarhije samogospodstvu izvestnih grup **nasprotna življenskim interesom monarhije same.**

Prav tako delajo tudi s takoimenovanim nemškim državnim jezikom. Ne za službo v državnih uradih in oblastih naj bi se uvel nemški državni jezik, ne za državo in njegove obrate, ampak edino in izključno le **kot vnanji znak in atribut superijornosti Nemcev v državi** — superijornosti, ki jej nedostaje pravnega in stvarnega **fundamenta** in ki so jo vsi Nenemci brez razlike z največjo odločnostjo odklanjali, jo odklanjajo in to bodo odklanjali!!

Vojne kuhinje.

Trst in vojne kuhinje.

V Trstu je aprovizacijska komisija začela z vojnimi kuhinjami še prej, kot so pričeli v Šleziji, kajti prve tri vojne kuhinje je otvorila že 24. julija leta 1914. V smislu odloka c. kr. urada za ljudsko prehrano spadajo tržaške vojne kuhinje, katerih je sedaj pet, v vrsto »javnih vojnih kuhinj«, katere so dostopne vsakomur, ki se podvrže določbam za sprejem. Obveza v tržaških vojnih kuhinjah je enotedenska.

Izpočetka se je dobivala hrana dvojne vrste, obed in večerja, in sicer tako, da je ena kuhinja oddajala obede po 60 vin. in večerje po 30 vin., ostali dve pa obede po 60 vin. in večerje po 30 vin., ostali dve pa obede po 40 vin. in večerje po 20 vin., proti primernemu skrčenju življenskih izkaznic. Kruh se v tržaških vojnih kuhinjah ne dobiva. Čas obeda je določen od 11 dop. do 1 pop., večerja pa od 5do 7 zvečer.

Samo ob sebi je umljivo, da aprovizacijska komisija ob takih cenah — v Šleziji je bil obed določen na 80 vinarjev, ker so lastni stroški za živila znašali 53'7 vinarjev — nikakor ni mogla izhajati z onimi svotami, ki jih je prejemala od udeležnikov kuhinj, in je torej morala znatno prispevati sama iz sredstev, ki jih ima iz prodaje živil vsevkupnemu prebivalstvu. Ti prispevki gredo v tisoče na mesec in zato so tržaške vojne kuhinje vzlic svojemu značaju »javnih vojnih kuhinj« kolikor-toliko **dobrodelni zavodi,** ker podpirajo ubožnejše prebivalstvo iz sredstev, ki pribajajo aprovizacijski komisiji iz upravnega dobička aprovizacijskih prodajalen, torej od tržaške splošnosti. Potemtakem je torej skupnost tržaškega prebivalstva, kupujočega živila aprovizacijske komisije, tisti dobrotnik, ki podpira tržaške vojne kuhinje. Tržaške vojne kuhinje kot deloma dobrodelni zavodi ne odgovarjajo torej popolnoma načrtu vojnih kuhinj c. kr. urada za ljudsko prehrano, kateri zahteva za vojne kuhinje popolno gospodarsko samoupravo brez tuje pomoči, in bi le tedaj popolnoma odgovarjale onemu načrtu, če bi bilo vse tržaško prebivalstvo organizirano v teh kuhinjah in dobivalo v njih hrano, kajti tedaj bi prispevki vsega prebivalstva — upravni dobički prodajalen aprovizacijske komisije so dobički iz prispevkov vsega prebivalstva — prihajali v dobro v resnici tudi vsemu prebivalstvu. Ne misli naj se pa, da morda tiči v teh izvajanjih kako očitanje. Ne, hvaležni smo aprovizacijski komisiji, da je ustvarila kuhinje in tako omogočila revnejšim slojem in tudi marsikomu drugemu, ki si sam ne more pripravljati hrane in mu je gostilniška hrana predraga, hrano po tako zmernih cenah. Tržaška splošnost zaradi prispevkov aprovizacijske komisije vojnim kuhinjam ne trpi ničesar, in z zgornjim smo le hoteli pokazati, koliko odgovarjajo tržaške vojne kuhinje uradnemu načrtu.

Po sedmih tednih poslovanja — otvorila se je tedaj četrta kuhinja, peta se je otvorila sredi decembra — je aprovizacijska komisija prišla do prepričanja, da zaradi denarnih težkoč ne more dajati dvojne vrste hrane v vojnih kuhinjah, in je uvedla enotno hrano v vseh kuhinjah, namreč obede po 40 vin. večerje pa po 30 vin. To se je zgodilo 25. septembra. Decembra meseca, menda 11., se je uvedlo predplačilo, tako da se mora obed plačati prejšnji večer, večerja pa isti dan dopoldne. Cene so ostale doslej neizpremenjene.

Primerjali smo cene živil v Trstu s cenami v Šleziji, kakor smo jih objavili včeraj, in našli smo, da so razmere v Trstu precej drugačne, kot pa v Šleziji. — Krompir, riž, ječmen, testenine, kruh, jajca: to so v Šleziji vse prosta živila; pri nas nam daje vse to aprovizacijska komisija, seveda, ako sama more nabaviti tako množino, da se more porazdeliti med vse prebivalstvo. Cene so tudi precej različne. Krompir v Opavi po 14, pri nas po 22, zelenjava v Opavi po 25, pri nas razun repe ni nobene stvari izpod 60 vin., mleko v Opavi 36 vin., pri nas 90 vin. do 1 K itd. Zračunali smo po tržaških cenah, koliko bi stala živila, kot so navedena v včeraj objavljenem opavskem seznamu, in smo našli, da bi stala taka živila za 4 tedne in 100 oseb 1698 K, in bi torej **stalo tako kosilo v Trstu vojno kuhinjo samo povprečno 60'7 vinarja.** Če prištejemo še opavski dodatek k režijskim in drugim stroškom, 26'3 vinarja, bi morala torej tržaška vojna kuhinja računati za eno kosilo **87 vinarjev,** ali da vzamemo okroglo število — **90 vinarjev.** In to bi bilo **samo opoldne!** Ker pač ni misliti, da bi človek

PROSIMO SLOVENSKIH, HRVATSKIH IN ČEŠKIH KNJIG ZA NAŠE RANJENE IN BOLNE JUNAKE TER ZA ONE V OKOPIH. — POŠILJEJO NAJ SE V - - NARODNI DOM V TRSTU - -

trajno mogel izhajati samo z enim takim kosilom, brez zajtrka in brez večerje, moramo pač reči, da take cene za Trst nc gredo. Za posameznika pač, nikakor pa ne za družine, v katerih služi samo eden, a jé jih pa toliko in toliko.

Otrok, ki hodi v šolo, ne porabi prav nič manj kot odrastel človek. Sedaj pa vzemimo družino, recimo, petih oseb. Pet kosil bi stalo K 4'50. Recimo, da je to družina, ki ima vzdrževalca pri vojakih in dobiva torej K 6'55 dnevne podpore. Če bi vzela pet kosil — in toliko jih tudi potrebuje — bi ji ostalo za vse drugo samo K 2'05. Stem naj se torej hrani zjutraj in zvečer, oblači, obuva, morda celo plačuje stanovanje, nabavlja otrokom šolske potrebščine itd. Nemogoče!

Kaj pa, če sploh nima takih dohodkov na dan? In koliko je družin v Trstu, ki štejejo več oseb in manj dohodkov na dan! Sicer pa rečemo tudi prav lahko, da je ni v Trstu rodbine petih oseb — ne mislimo seveda bogataških rodbin, temveč delavske, obrtniške rodbine, rodbine uslužbencev, uradnikov itd. — ki bi si upala dandanes danzadnem porabiti K 4'50 samo za obed, pa če ima tudi 12 do 15 K dnevnih dohodkov. In prihranek? Pri delovni sili? Trst nima dandanes bogzna kakšnega dela za žensko in kuhinjsko delo opravlja dandanes žena mimogrede poleg drugih domačih del. Pri kurjavi? Tudi če se hrana nabavlja v vojni kuhinji, je treba kuriti doma, za zajtrk, za pomivanje, za perilo itd. Kuhinja je dandanes edini prostor v hiši, kjer se družina nekoliko oddahne.

Tržaška aprovizacijska komisija je nastavila v svojih vojnih kuhinjah res nizke cene, ki jih more zmagovati občinstvo revnejših slojev. Vzdržati pa bo mogla te cene le toliko časa, dokler ostanejo njene vojne kuhinje takšne, kot so dosedaj, naravno čeloma dobrodelni zavodi, ki jih podpira komisija z znatnimi prispevki. — Kakor bi se pa v Trstu uvedla splošna dolžnost udeležbe vsega prebivalstva v vojnih kuhinjah, pa odpadejo sami po sebi ti prispevki, ker bi vsa živila aprovizacijske komisije itak morala iti vojnim kuhinjam, če bi te kuhinje dajale, kot dosel obede in večerje, in bi tudi ne bilo potem onega upravnega dodička prodajalen, iz katerega se sedaj podpirajo vojne kuhinje. Cene bi se morale zvišati in to na zgoraj proračunjeni znesek, ali pa še več.

So pač take razmere v Trstu, da se ne dajo nategniti na oso splošno kopito. Sedanje tržaške vojne kuhinje so umerjene tem razmeram in tudi poslujejo, kar najbolje morejo, v korist ubožnejšim slojem. Zato naj bi se tudi ne izpremnjalo tu nič. Kvečjemu da se po potrebi otvori še več enakih kuhinj v raznih delih mesta. Če se pa ustanove »zadružne«, »zavodne« in »obratne« kuhinje, je to stvar dotičnih stanov, zavodov, obratov, kakor je tudi stvar gostilničarjev, da morda ta ali oni izpremeni svoj gostilniški obrat v vojno kuhinjo. Splošna obveznost se nam pa zdi za tržaške razmere neprimerna, rekli bi, neizvedljiva.

Razne politične vesti.

Politični dogodki v Avstriji. »Berliner Tageblatt« je prinesel te dni apodiktično vest, da se v Avstriji tekom osem do deset tednov »potom samostalne naredbe uvede nemški državni jezik.« Ta vest nas je iznenadila tem bolj, ker je bilo v zadnjih časih po vseh znakih soditi, da se to ne zgodi. Seveda ostaja še vedno vprašanje, ima-li ta vest kako realno podlago? Saj je karekteristično že to, da vse take vesti prihajajo preko berolinskih listov v svet. Tudi gornji vesti utegne biti namen — zastrašenja — Čehi so sklenili, da ostanejo napram vladi grof Clam-Martinica rezervirani in da bodo čakali na dejanja. Ako bi se gornja informacija uresničila, bi bilo to prvo konkretno dejanje novega kabineta, od katerega bo v veliki meri odvisna možnost zasedanja državnega zbora. No, kakor rečeno: za sedaj gre še vedno le za vest berolinskega lista, ki utegne biti tendencijozna. Zato tudi še vedno ni prišel čas za definitivne sklepe pri slovanskih strankah. Na vsak način pa se pripravljajo važne stvari.

Odmevi s poljske debate v pruski poslanski zbornici. Med zadnjo poljsko debato v pruski zbornici poslancev so padale od poljske strani — kakor razvidno iz brzojavnih poročil v našem listu — zelo ostre besede, ki jih je govoril poljski poslanec Korfanty. Nekateri poljski listi ne odobrujejo te ostrine. Tako n. pr. »Gazeta Narodova«, »Kuryer Poznanski«, ki je eden najuglednejših listov med poznanjskimi Poljaki, pa glosira govor posl. Korfanty-ja tako-le: »Govor poslanca Korfantyja je bil po velikem delu narekovan po sovražnem činu z dne 20. novembra, ki se je globoko utisnil v spomin Poljakov. Iz izjav konservativnih in nacijonalno-liberalnih elementov, kakor tudi iz tedanjega govora ministra Loebella, ki je sicer govoril o dobrohotnosti do Poljakov, so morali Poljaki izvesti konsekvenco, da še tako zmerna in umerjena taktika nikdar ne uveri njih nasprotnikov o dobri volji Poljakov in opravičenosti njih zahtev. Na izvajanja Korfantyja je odgovoril minister za notranje stvari pl. Loebell v precej razburjenem tonu, kakor priznavajo nemški listi. Po našem mnenju ni dal govor Korfantyja, ki je utegnil biti za vlado neprijeten, vendar nikakega povoda za razburjanje. Minister je operiral vedno z očitanjem »nehvaležnosti Poljakov«. Pri tem je zahteval hvaležnost toliko za vzpostavo Poljske, kolikor tudi za skrb pruskih kraljev poznanjski provinciji na korist. Ne da bi se spuščali v meritum zahtev ministra do Poljakov, sodimo, da poraba čustvenih momentov v politiki ne pojasnjuje stvari. Saj je kancelar sam postavil načelo, da se mora sentimentalnost izločati iz politike. Govor ministra vsekako ni pošpešil stvari medsebojnega zbližanja med Poljaki in Nemci. Ali ne bi moral biti pametni glas Kardorffa (ki je govoril za dobrohotno postopanje napram Poljakom) glas svarila in iztreznenja za vlado?!

Pri nas in na Pruskem. Sedanji avstrijski ministrski predsednik Clam-Martinic je rekel nemškim krščanskim socijalcem, da je vodilno načelo njegove vladne politike gojiti pristno in resnično avstrijsko in državno zavest. Te besede podpiše lahko vsak Avstrijec. Pravi Avstrijec je pa tisti, ki ni slep za zgodovinsko dejstvo, da je Avstrija država 9 narodnosti, ki ni slep za dejanske razmere, da te države ne drži pokoncu samo en narod in pravi Avstrijec je le tisti, ki priznava načelo: »Vsakemu svoje!« Osnovni državni zakon naše države je tisti, ki pravi, da so vsi njeni narodi enakopravni. Najbolj glasne nemške stranke ne morejo dovolj dostikrat povedati, da so one edin državo ohranjujoč element. Ta trditev je naravnost krivična in lažnjiva, če človek pogleda v strelske jarke in na grobove sedanje borbe. Ni čuda, da so znane nemške zahteve ravno pred živimi potoki krvi in odprtimi grobovi med nenemškimi narodi vzbudile ne samo začudenje, ampak sveto ogorčenje nad zahtevami, ki so razbile mir med narodi in v zasleplienosti škocile državnim interesom, ki zahtevajo ravno sedaj, da opustimo vse, kar bi znalo motiti in slabiti odporno moč proti sovražniku na skupni meji države. Njihova zahteva je bila: kar najbolj hitro, še pred koncem vojne, brez parlamenta, naj vlada hitro vrže proč Galicijo, še celo Dalmacijo, v zmanjšani Avstriji pa naj uvede nemščino za državni jezik, na Češkem dá Nemcem narodno avtonomijo, drugod, kjer so Nemci v manjšini, pa z zakonom varuje nemške manjšine, sicer pa vladaj strogo centralistično. Pravi Avstrijec tega nikdar ne bo razumel: človek mora biti res samo nemški radikalec, da more vse to razumeti. Upamo, da Clam-Martiničeva vlada spozna svojo nalogo, da gre v tej vojni za Avstrijo, ne pa za zahteve nekaj ljudi v zaledju. Sicer je najboljše, da se človek ne čudi nobeni stvari, a čuditi se mora, da smejo gotovi ljudje igrati tragikomedijo v tako resnem času. Že nekaj mesecev z neko razdraženo gorečnostjo igrajo z zaupanjem in dostojanstvom ostalih narodov, ki nočejo sedaj notranjih bojev, ko gre za to, da se reši domovina. Mar je vojne že konec in država izven nevarnosti?!!! Na Pruskem so konservativci po svoji lastni izjavi stebri prusovstva in nemštva. Naši prednpetelji jih sicer poznajo v njihovi narodni politiki in tudi naj bi tudi poslušali, kar je v pruski zbornici ravnokar rekel konservativni vodja Heydebrand: »Sedanja doba zahteva, da je narod edin, zato sedaj nočemo razpravljati o notranjepolitičnih vprašanjih. In drugi konservativec Kardoff je rekel, »da bi politika, ki bi hotela tlačiti pruske Poljake, državni obrambi več škodila nego koristila«. Za nas veljata obe izjavi v dvojni meri, ker zahteva le manjšina stvari, ki so zadele na najodločnejši odpor večine prebivalstva. Naj si nemški programarji zapomnijo, da nenemški narodi nočejo razlike med enakopravnostjo v strelskem jarku in ono v zaledju! — Tako more pisati »Naša Moč«.

Senzacijonelne aretacije. Pri aprovizaciji v Sarajevem so prišli na sled velikim prevaram, oziroma poneverjenjem. Radi teh aprovizacijskih zločinov so imele policije na Dunaju, Sarajevu in Budimpešti več tednov posla, ali takoj začetkom že se je poročalo, da so več uradnikov mestne občine sarajevske aretirali. Poizvedovanja so sedaj dovršena in javljajo, da je vsega skupaj aretiranih 17 uradnikov, med njimi tudi neki višji uradnik deželne vlade. Škoda, ki jo trpi država, iznaša baje par milijonov. Iz Budimpešte pa poročajo, da so na stanovanju bivšega sarajevskega policijskega načelnika Edmunda Gerdö, ki je že dve leti bival tamkaj, izvedli hišno preiskavo. V zadnji čas pa se je Gerdö mudil v Sarajevu, kjer so ga zaprli in žnjim tudi magistratnega svetnika Emeriha Radicsa, Viljema Fischerja, Karla Leichta, pak nekega na Dunaju bivajočega veleindustrijalca.

Domače vesti.

† **Josip Šeme.** Kdo v naših slovenskih tržaških krogih se ne spominja izza časov pred sedanjo vojno simpatičnega tedanjega nadporočnika, milega in vsikdar vedrega lica — Josipa Šemeta? Služil je pri našem domačem 97. pešpolku in je bil nečak istotako blagega pokojnega polkovnika Šemeta — pristne slovenske korenine. Pokojni Josip Šeme, ki je v Meranu na Tirolskem izdihnil svojo dušo po dolgem trpljenju, se je kaj rad gibal v slovenskih krogih in je z veseljem obiskoval tudi predstave našega skromnega gledališča. Omiljen je bil vsej naši družbi posebno zato, ker ni tudi pod častniško uniformo nikdar skrival svojega slovenskega rojstva. Kakor tisočem sinov našega naroda je bilo tudi njemu usojena častna smrt na obrambi domovine. Že ob prvi veliki ruski ofenzivi si je — opetovano odlikovan in povišan v stotnika — nakopal težko bolezen s komplikacijami, ki ga je sedaj položila v prezgodnji grob. Poleg njegove rodbine in neštetih prijateljev žaluje za njim tudi njegova nevesta Angela Janova, nekdanja ljubljenka našega gledališkega občinstva. Ni se jej izpolnilo hrepenenje njenega življenja. Najprej je to izpolnitev odložila vojna, a sedaj neizprosna smrt preprečila — za vedno! Blago gospico, ki jej je nedolgo temu umrl oče, je zadel še ta hud udarec. Bodi vsem, ki so pokojnega Šemeta ljubili, izrečeno iskreno najiskreneje sožalje v imenu vseh, ki so ga cenili in spoštovali kot blagega človeka, Ijudomilega predstojnika svojim podrejencem, kot blagega prijatelja in poštenega sinu svojega naroda!

Prehranjevanje šolskih učencev v Trstu. Že preteklo jesen se je v Trstu na pobudo g. namestnika sestavil odbor, kojega naloga je obstojala v tem, da uredi šolsko refekcijo na ljudskih in meščanskih šolah v mestu na način, ki bi najbolj odgovarjal potrebam revnejših slojev prebivalstva v sedanjih težkih časih. Pri tem je šlo na eni strani za to, da se uvede tako prehranjevanje učencev tudi na državnih ljudskih in meščanskih šolah z nemškim učnim jezikom in na slovenskih zasebnih ljudskih šolah, na katerih doslej ni bilo šolske refekcije; na drugi strani pa je šlo zato, da se bistveno razširi refekcija na občinskih ljudskih šolah, ki obstoja že nekaj let in ki jo oskrbuje društvo prijateljev otrok. — Odbor je prav zadovoljivo rešil svojo nalogo. Uvedel je akcijo za prehranjevanje šolskih učencev na nemških državnih ljudskih in meščanskih šolah in na slovenskih zasebnih ljudskih šolah ob marljivem sodelovanju šolskih vodstev in učiteljstva ter je izdelal podroben načrt za izpopolnitev refekcije na mestnih šolah. Po sedaj izdelanem programu se ima v bodoče prehranjevanje učencev tudi na teh zavodih izvajati na najširši podlagi, tako da se bo skupno število na ta način prehranjevanih učencev, ki je dosedaj znašalo 2000, povišalo na 12.000. Revni učenci bodo bobivali hrano, bodisi kot zajtrk, bodisi kot obed, brezplačno, dočim se bo drugim učencem oddajala proti primernemu denarnemu prispevku, kojega višina se bo pač določila po premoženjskih razmerah staršev. Vsa živila bo v potrebnih, zelo znatnih množinah dobavljala aprovizacijska komisija, dočim bo tržaška občina prispevala z znatnim mesečnim prispevkom, društvo prijateljev otrok pa bo dalo na razpolago svoj celotni inventar.

Na posvetovanju, ki se je vršilo včeraj pod predsedstvom g. namestnika, se je v svrho izvedbe te akcije sestavila upravna komisija, ki ji pripadajo zastopniki vseh interesiranih činiteljev. Za predsednika te komisije je bil izvoljen predsednik aprovizacijske komisije, dvorni svetnik vitez pl. Scarpa, za njegova namestnika pa član komisije odvetnik dr. Puecher, ter predsednik društva prijateljev otrok, primarij dr. Escher. Nadalje se je sklenilo, da se sestavi izvrševalen odbor peterih članov; v ta odbor so bili izvoljeni trije člani aprovizacijske komisije in po en zastopnik tržaške občine in učiteljstva, za načelnika odbora pa je bil izvoljen dr. Puecher. G. namestnik, ki je obljubil akciji tudi za nadalje svojo najkrepkejšo podporo, je na prošnjo komisije prevzel njeno častno predsedstvo. Komisija bo takoj pričela z izvajanjem svoje naloge. Upati je, da se bo za doraščajočo mladino prav kmalu pokazal blagodejni učinek te velikopotezne akcije, ki služi tako po svojem obsegu kot po svoji organizaciji lahko za vzgled vsakemu drugemu mestu.

Naša krajevna imena so pač res stvar, ki nikakor ne more do svoje pravice. Naj se slovensko časopisje pritožuje še toliko, vse ne pomaga nič: tuje nesmiselne spakedranke še vedno in vedno strašijo po vseh mogočih neuradnih in uradnih vesteh in poročilih, kažoč tako našo slovensko zemljo v tuji luči. Koliko smo se že pritoževali zaradi italijanskih imen naših slovenskih krajev na Primorskem.

Da bi pokazali vsemu našemu narodu, kako se spoštujejo starodavna krajevna imena popolnoma slovenskih krajev, smo puščali v raznih uradnih, v tujem jeziku nam došlih poročilih imena naših krajev italijanska, in tako se čita v našem listu »Ranziano«, »San Grado di Merna«, »Bilja itd. Temu ali onemu to ni bilo všeč, toda druge poti nimamo, da pokažemo, kako nesmiselno je navajanje tujih skovank za naše slovenske kraje. Včeraj smo pa imeli priliko, da pokažemo, kako smešno se čuje taka skovanka za slovensko vas v središču slovenskega naroda, na Kranjskem. »Munkendorf«! Človek bi mislil, da je ta »Munkendorf« nekje tam gori v Tirolih ali na Solnograškem, a vendar je to le «Krška vas«, v kateri ob belem dnevu z lučjo ne najdete niti enega Nemca. Da ta »Munkendorf« se prav častno priključuje onim slavnim imenom »Schweinsbüchel« (Sinja gorica), »Eberstein« (Svinec), »Saualpe« (Svinška planina), »Oppachiasella«, »Duttogliano«, »Rusmagna« itd.

DAROVI.

V počeščenje spomina blagopok. gospe Ane Gorše darujeta gospodični Ida Posega in Ljudmila Sedevčič za rojansko podr. CMD vsaka po K 5. Denar hrani uprava.

†

Potrtim srcem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je moja nepozabna soproga

Ana Gorše roj. Maurič

stara 48 let, po dolgi in mučni bolezni, previdena s sveto tajstvi za umirajoče, včeraj 30. januarja mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage pokojnice se bode vršil v četrtek, dne 1. februarja ob 3½ pop. iz hiše žalosti v Rojanu št. 134.

ROJAN, 31. januarja 1917.

Anton, soprog.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste štev. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI.

Refošk sla ek iz lanski, najfinejši moškat — Šampanj c „Comte de Valois" prodajam v ma ih n vel kih množinah po zmernih cenah. Parčina, skladišče u. Gelsi 10 od 11—12 predp. od 4 5 pop. 3011

Cunje Tele po K 1·50, barvane po K —·80, bombaž K 6·—, volnena pokrivala K 3.50, le eni e K 4·—, rabljeno obleko K 2·—, belo volno K 7·—, sivo volno K 6·— vr in žaklje. Zalog ulica G ppa 16. Nacion. 809

Umivajte si roke in perite perilo s higijenično razkuževalnim patentnim praškom „Patent Waschpulver" kateri se do i v vseh prod jalnah jestvin, mirodilnicah in alogah mila. Glavna aloga pri tvrdki ALESSANDRO MARANGONI Trst, u. Chiozza 30. (8)

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem stanovanju v Trstu, Via delle Poste štev. 19. 4·7

Prešno in sirovo olje, tako naravno, da se mi re lahko u ovabiti ko zdr vilo, kupim od 2—3 litrov ljem pošlno na da nagrado. Ponudbe na Ins. od. Edinost pod „Istrsko olje" 3072

Na debelo sukno za preprodajalce, ogavice, sukanec, pipe, milo, gumijeve podplatnike, razni gumbi, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetilnice, baterije, pisemski papir kopirni svinčniki, zaponke, pestani rdečega križa, krema za brado, žlice, razna rezila, robci, mrežice za brke, plovenine, srajce, spodnje hlače, ogledala, ustnike, razne glavnike, zaponke „Patent Knopfe" in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicolò štev. 19 63

Kabaret-Variété MAXIM
Trst - Via Stadion 10 - Trst
Odprt od 8½ zvečer naprej
Cena: I. vrste K 2. II. vrste K 1.

Priporočljiva turdka.
Manufakturne trgovine.
SUCCESSORI (Nasledniki) PIETRO TAVOLATO Trst, Leseni trg (Piazza della Legna) štev. 1. — Bogata izbera manufakturnega blaga. — Cene zmerne. 194

Riunione Adriatica di Sicurtà o Trsta
(Lastna palača)
ustanovljena leta 1838.
Zavarovanja proti škodi, povzročeni po ognju streli in eksplozijah.
Zavarovanja steklenih plošč proti razbitju.
Zavarovanja proti tatvini z vlomom.
Zavarovanja pošiljatev na morju in po suhem.
Življenjska zavarovanja v najrazličnejši kombinacijah.
Delniška glavnica in rezerve dne 31. decembra 1915 K 199,625.992·46
Stanje zavarovalne glavnice na življenje (31. 12 1915) K 546,405.849·—
Odkar obstoja družba, je bilo v vseh branšah izplačano na škodah K 872.451.143·85.
Zastopstva v vseh deželnih glavnih mestih in važnejših krajih Avstro-Ogrske monarhije.

ANDREJ PURIČ
kovač
Trst, ulica Media št. 6, Trst
proda več vsakovrstnih štedilnikov (Sparherd) in drugih potrebščin ter izvršuje vsako popravljanje na svoje stroške.

ZOBOZDRAVNIK
Dr. J. Čermák
v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.
Izdiranje zobov brez bolečine.
Plombiranje.
UMETNI ZOBJE

C. k. priv.
Avstrijski kreditni zavod
za trgovino in obrt
(l. r. priv. Stabilimento Austriaco di Credito per Commercio ed Industria)
Podružnica Trst, Trg Marije Terezije štev. 2
se bavi z vsemi bančnimi posli toliko tukaj, kolikor na Dunaju VII. Zollergasse 2 (Naslov za brzojavke na Dunaju „Filcredit")
Obrestna mera za vloge na knjižice 3½%, na že izdane knjižice stopi ta obrestna mera v veljavo z dnem 1. decembra 1916.
Blagajna je odprta od 9-12 in od 3-5 pop.
Vrhutega uraduje oddelek za varnostne celice (safes) v Trstu od 10—12 predpoldne.

†

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša mati, oziroma stara mati

Ana Štrukelj

po kratki bolezni danes predpoldne ob 10 mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb blage pokojnice se vrši v petek dne 2. februarja ob 3 popoldne

TREBČE, 31. januarja 1917.

Jakob Štrukelj sin.

DRUŽINE: **Bratina, Pertot, Poljšak, Hvala.**

Pogrebno podjetje ZIMOLO, Trst, Corso 41.

SIROLIN "Roche"
Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, influenca
Kdo naj jemlje Sirolin?
1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlju. Lažje je obvarovati se bolezni nego jo zdraviti.
2. Osebe s kroničnim katarom bronkijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vaduljivi, katerim Sirolin znatno olehča naduho.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.

Se dobi v vseh lekarnah á K 4.—